

Sygn. akt IV CNP 55/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 25 lutego 2014 r., sygn. akt III Ca [...],
w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko F. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 marca 2015 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów wywołanych wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Pozwana – F. [...] Spółka z o.o. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 lutego 2014 r. (w sprawie - III Ca [...]). Zaskarżeniem objęto cały wyrok (k. 64 i 622 akt, t. IV). W wyroku tym dokonano m.in. zmiany wyroku Sądu Rejonowego (w pkt II) w ten sposób, że zasądzone od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 44.000 zł z odsetkami tytułem odszkodowania za szkodę spowodowaną sprzedażą powódce wadliwych nasion kapusty ozdobnej.

W skardze pozwana wskazywała na naruszenie przez zaskarżony wyrok przepisów art. 361 § 2 k.c., art. 322 k.p.c., art. 471 k.c. Wskazywała też, że nie jest możliwe zaskarżenie tego wyroku na podstawie innych środków prawnych. Jednocześnie stwierdzała, że wydanie zaskarżonego orzeczenia spowodowało powstanie po jej stronie szkody szczegółowo opisanej w pkt 1 skargi (s. 2).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należy do szczególnych środków zaskarżenia (art. 4241 k.c.). W przepisie art. 424⁵ § 1 k.p.c. przewidziano formalnie wymagania takiej skargi, które zostały zachowane w skardze wniesionej przez stronę pozwaną. Pojawiła się natomiast kwestia, czy zaskarżony wyrok Sądu drugiej instancji z dnia 25 lutego 2014 r. (sygn. III Ca [...]) istotnie pozostaje sprzeczny z art. 361 § 2 k.c. i art. 322 k.p.c. w sytuacji, w której spór między stronami koncentrował się na ustaleniu rozmiaru uszczerbku w postaci *lucrum cessans* i wysokości przysługującego stronie powodowej odszkodowania.

Nie można podzielić stanowiska strony skarżącej stwierdzającego błędną wykładnię art. 361 § 1 k.c. i art. 322 k.p.c., dokonaną przez Sąd Okręgowy w związku z ustalaniem rozmiaru uszczerbku majątkowego powódki, spowodowanego sprzedażą jej wadliwych nasion kapusty ozdobnej. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na s. 6-7 znajduje się szerszy i dostatecznie przekonujący wywód Sądu w tym zakresie, odwołujący się do ustaleń faktycznych dokonanych w danej sprawie, w tym do opinii biegłego z zakresu ogrodnictwa (k. 467 i n. i uzupełnienie – k. 547 i n.; tamże

ustosunkowanie się szczegółowe biegłego do zarzutów strony przeciwnej). Nie można zatem przyjąć, że przy założeniu autonomii Sądu meriti w zakresie oceny materiału dowodowego i przyjętej metody interpretacji przepisów - kwestionowane orzeczenie dotknięte jest tzw. kwalifikowanym bezprawiem, a więc w sposób rażący narusza art. 361 § 1 k.c. i art. 322 k.p.c.

Nie zachodziły zatem podstawy przyjęcia skargi strony pozwanej do rozpoznania (art. 424⁹ k.p.c.).

O kosztach postępowania wywołanego skargą orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i art. 424¹² k.p.c. i §§ 6, 13 ust. 5 rozporządzenia MS z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).